

13-Dage Liveaboard

Luzon til Visayas

Eventyr i *Filippinerne*

Tekst og foto: Mattias Sellin

Luftfoto: Ivan Torres

IVAN TORRES

Solitude One liveboard er perfekt til et langt eventyrligt krydstogt gennem Filippinerne (ovenfor); Kæmpe frøfisk på rev med svampe (til højre)

Den lille dykkerbåd glider langsomt hen over koralrevet i det krystalklare vand. Vi går i land på en lille ubeboet ø, hvis strand får mig til at tænke på Leonardo DiCaprios film *The Beach*.

Eftermiddagssnacket på fordækket er i dag byttet ud med mad og drikke på en øde sandstrand. Latter og musik blandes med lyden af bølgerne. Jeg graver mine fødder ned i det kridhvite sand og kigger ud over dykkerbåden *Solitude One*. Hun blev vores hjem under et langt transit-dykkrydstogt mellem Anilao og Surigao. En rejse, der skulle vise sig at være "one of a kind".

Efter en 12 timers flyvning, en nat i Manila og tre timer i en minibus, er det endelig tid til at gå ombord på dykkerbåden *Solitude One*, vores hjem de næste 13 dage. Ruten vi skal rejse hedder "Luzon - Visayas Cruise". Det

dækker en imponerende strækning på 800km, fra Anilao ned til Surigao. I Surigao skal *Solitude One* igennem det årlig eftersyn, inden den tager videre til dykkersæsonen i Palau. Denne transittur gennemføres en gang om året og omfatter berømte dykkersteder som Verde Island, Romblon, Ticao, Malapasqua og Södra Letye.

Mabuhay! Velkommen til Filippinerne!

Første stop på turen er Verde Island, kendt for sine stærke strømme og rige fiskeliv. San Agapito dykkerstedet består af et undervandsbjerg med tre toppe, hvoraf den ene når helt op til overfladen.

Stedet er populært til dagsture fra Puerto Galera. Vi var her i oktober, og på denne tid af året er vinden om eftermiddagen for kraftig til de små banka-både. For os ombord på *Solitude One* betød det, at vi havde revet helt for os selv.

At dykke her er spændende og

strømmen er virkelig mærkbar. Koralrevet skråner ned til 30 meters dybde og er dækket af koraller og revfisk (anthias). Nede på dybere vand er

Cobrador Island, lige nord for Romblon, byder på koralrevsdykning i absolut verdensklasse (ovenfor). En kløvnefisk lever i symbiose med sin søanemone, hvor den får beskyttelse mod større rovfisk, takket være anemonens giftige tentakler (fjorrig side).

At tage på en liveboard-tur i Filippinerne betyder en mulighed for at besøge mange smukke øer og strande (ovenfor); Napantao Reef – et helt fantastisk rev, som er omgivet af stærke strømme og masser af fisk (til venstre)

Sikkerhedsstoppet udføres ved en af undervandsbjergets toppe. Revet her er dækket af gule koraller (ahermatypisk kopkoral), som ser ud til at trives i de stærke strømme.

Til sidst begynder dykkertiden at løbe ud, og guiden sender en bøjle op

der større hornkoraller og ude i det blå vand svømmer en stor stime af stormundede makrel. De holder sig først på afstand, for derefter at passere mellem os dykkere.

til overfladen. Vi slipper derpå kontakten med revet og lader os drive hastigt med strømmene ud i det store blå. Filippinerne undervandsverden har budt os velkommen!

Bygget til det store hav

M/V *Solitude One* er en 52 meter lang stålboat, bygget til at klare lange sejlads over åbent hav. Båden har plads til 22 passagerer. Hytterne er rummelige og veludstyrede. Jeg havde min egen kahyt med køjeseng, lille skrivebord, tv og et veldimensioneret toilet med separat bruser.

Agterdækket byder på masser af plads til enhver dykker. Det meste af dykkerudstyret opbevares bekvemt i en boks direkte under bænksædet. Båden har et stort kamerarum og en dejlig jacuzzi på fordækket.

I en stor salon med aircondition udføres de daglige dykkerbri-

DEN BLÅ PLANET

NATIONAL AQUARIUM DENMARK

MØD VORES NYE STILLEHAVNSBLÆKSPRUTTE

SÆRUDSTILLING: HAVET FOR LÆNGE SIDEN

Kom helt tæt på fortidens giganter i form af 10 modeller af de mest spektakulære havdyr, der nogensinde har levet – i fuld størrelse. I juleferien kan børn og barnlige sjæle gå på opdagelse i særudstillingen og blive klogere på fortidens giganter. Fortidens hav fortæller en fascinerende historie om livets opståen og om dengang, dine forfædre kravlede op af vandet og flyttede på land.

RUNDVISNINGER BAG FACADEN

Kom og få en helt særlig oplevelse, når en af vores fortællere inviterer med på en eksklusiv rundvisning til de ellers lukkede og hemmelige dele af akvariet. På turen vil du høre sjove historier om blandt andet husets skjulte akvarier og enorme teknikum. Se blandt andet vores "koralbørnehave" eller det fascinerende pumpe-system, som dagligt renser millioner af liter vand til alle vores dyr.

Scan mig og se hele vores juleprogrammet

Husk at købe din billet på denblaaplanet.dk inden ankomst undgå at gå forgæves.

For at sikre et godt besøg for alle er der et begrænset antal billetter til salg. Billetterne bliver hurtigt udsolgt i weekender og ferier.

Dykker med skunk anemonefish på anemone ved Lapus-Lapus i Ticao (til venstre), et dykkersted beskrevet af liveaboard krydstogtsdirektøren, Pernilla, som himmel eller helvede på grund af lejlighedsvis stærke strømme. På vores dyk var det heldigvis roligt og himmelsk; *Cyerce nigra* søsnegl, Romblon (øverst i midten); Gul pygmæ søhest, *Hippocampus bargibanti*, Gato Island (i midten); Revene i det sydlige Visayas var sunde med et utroligt antal fisk (øverst til højre).

efinger. Her finder vi også bådens måske vigtigste udstyr: kaffemaskinen. Flere gange om dagen serverer den dampende frisk kaffe fra friskmalede bønner.

Selve dykningen udføres fra to mindre dykkerbåde, såkaldte joller. Alt ombord er velorganiseret og fungerer upåklageligt under vores ophold.

Romblon

Efter en natsejls vågner vi op midt på Romblon-kanalen. Når jeg kigger ud over Logbon Island, indser jeg, at vi er kommet langt fra de sædvanlige turistruter. Der er

er ingen andre charterbåde i syne så langt øjet rækker, og de kridhvide strande uden liggestole er et sandt paradys.

Romblon er kendt for fremstilling af marmorprodukter, men er i de senere år blevet populært som et nyt undervandsfotografieringsmekka. Fotografer fra hele verden valfarter hertil for at få et glimt af de sjældneste arter. Vi er blandt andet kommet her for at se tre specifikke nøgensnegle, *Cyerce nigra*, *Cyerce burbonica* og *Melibe engeli*, den sidste også kaldet spøgelsesnudi.

Dagens første dykkersted hedder Sea Horse Hotel. På vej ud med jollen nyder

vi det spejlagtige hav og strålende sol. Mens jeg laver de sidste justeringer af mit udstyr, hører jeg fra under vandoverfladen: "Wow, kan du se hvor blåt vandet er, det er helt magisk." Det er Lance, en glad amerikaner, der allerede er kommet i vandet.

Jeg triller baglæns ned fra båden og bliver mødt af en uforlignelig udsigt og et vidunderligt dybblåt hav. Allerede under vores første dyk i området får vi set de to første nøgensnegle og inden dagen er omme, har vi set alle tre arter.

Makrolivet i Romblon er dog meget mere end bare nøgensnegle. I løbet af vores

dage her så vi blandt andet behårede rejer, plettet porcelænskrabbe og den meget usædvanlige Lembeh havdrage, hvis anatomi er helt speciel med et hoved, der minder om en dværghest og en krop, der ligner en pibefisk.

Black water dive

En hot trend i dykkerindustrien er *black water diving*. Det er dykning om natten hvor man kan se dybvandsarter og forskellige larvestadier drive rundt i havstrømmene langt fra land. Vi gennemførte to sådanne dyk i Romblon-kanalen. Dette

SeaLife®

SportDiver®
Underwater Smartphone Housing

- 📱 For iPhone® & Android™
- !! Dual Leak Alarms
- 🐟 Color Correction Filter Included
- 📶 Bluetooth® Wireless Technology
- 🔴 Depth Rated to 130ft / 40m
- ☀️ Use with Sea Dragon lighting

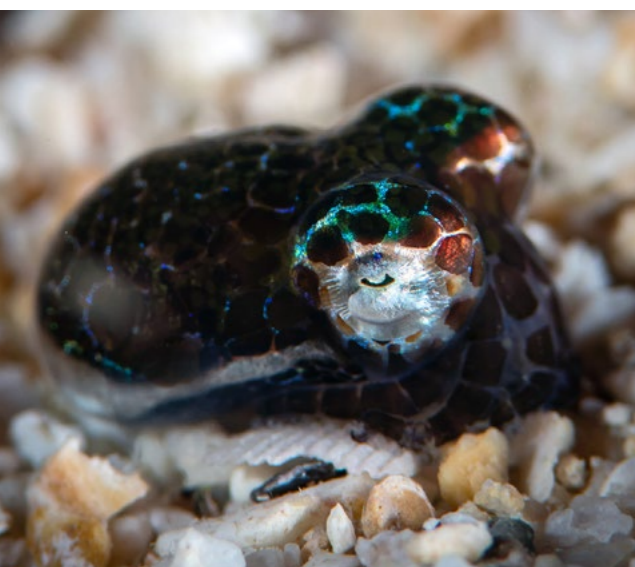

For iPhone® & Android™ Phones

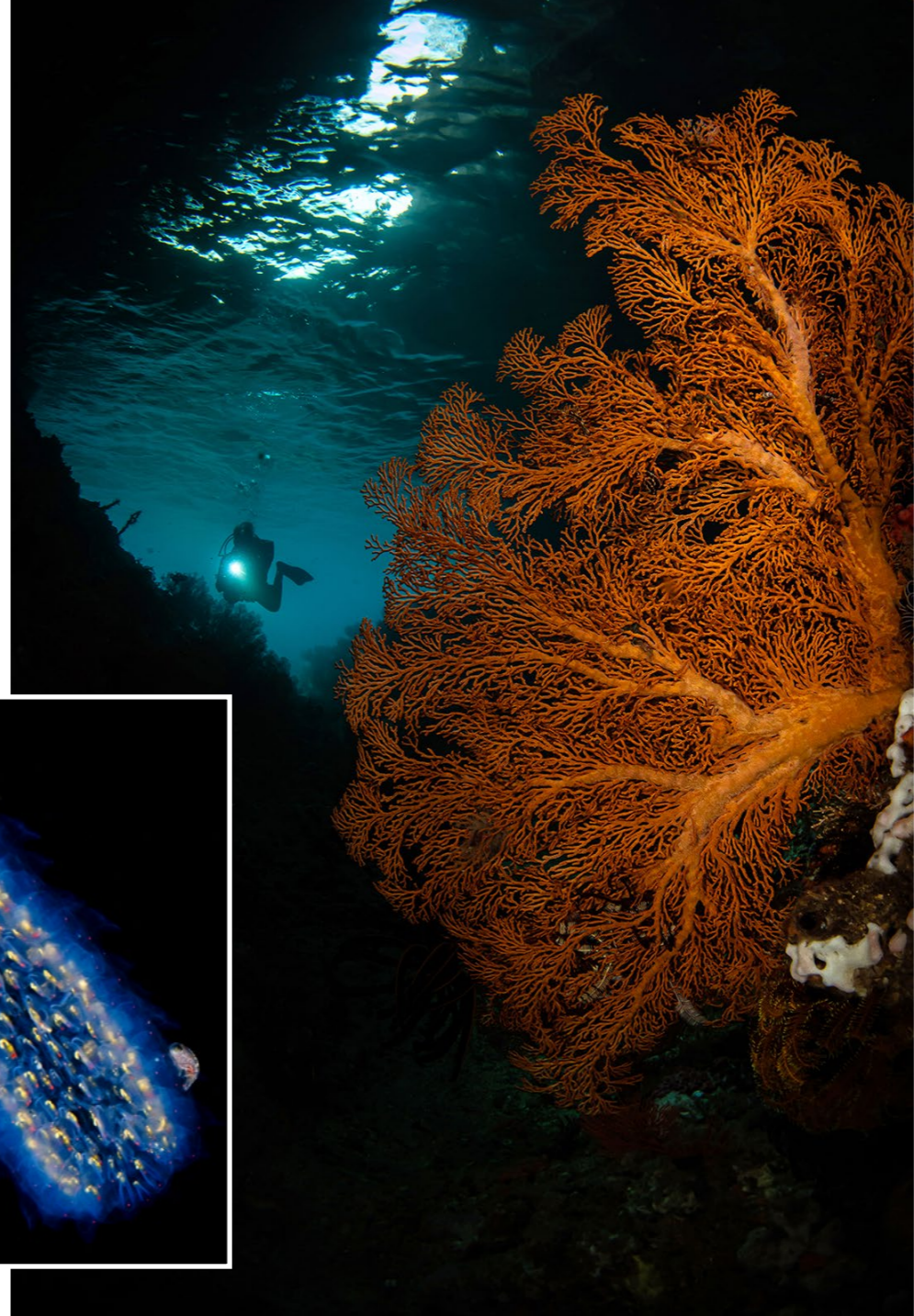
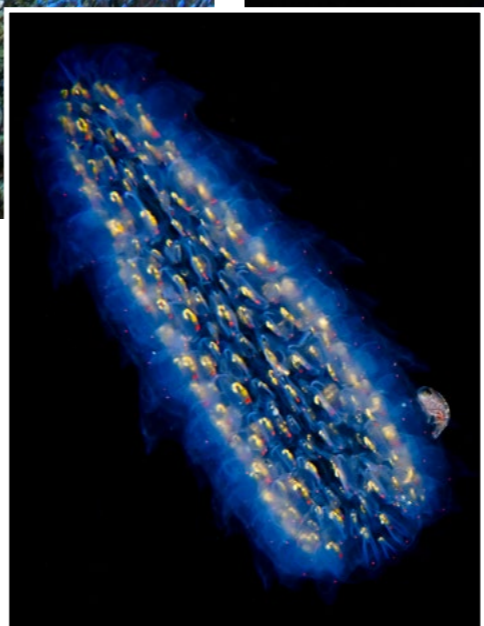
Compatibility Checker

Check if your phone fits here

SeaLifeCameras
www.SeaLife-Cameras.com

Koralrevene ved Limasawa i det sydlige Leyte tilbød afslappet dykning i koralhaver, der aldrig syntes at ende (ovenfor); Snake Island, South Ticao – et utroligt smukt område, der også har en masse små huler (øverst til højre); I sortvandsdyk ved Romblon-kanalen fik jeg set arter, jeg aldrig havde set før, såsom denne ildsalp, med en blaffe-krebs, der fangede en gratis tur på den (til højre); Bobtail-blæksprutte (til venstre), *Euprymna scolopes*, findes næsten udelukkende på natdyk. Denne fascinerende art kan kontrollere, hvor meget den "gløder". Det gør den ved hjælp af en bakterie kaldet *Vibrio fischeri*, som lever i symbiose med blæksprutten.

skulle være en helt ny oplevelse for mig, og der kom en vis spænding før dykket. "Du vil elske denne Mattias, det lover jeg," siger Cat beroligende inden dykket. Cat Pipet er en undervandsfotograf fra Thailand, som gerne deler ud af sine erfaringer.

Forberedelserne til aftenens aktivitet er stringente. Vores nedstigningsline er blevet fastgjort under en bøje, og der er fastgjort kraftige lys til linen i forskelli-

ge dybder. Lyset fra disse skal fungere som visuelle referencer under overfladen. Da jeg bryder vandoverfladen og begynder at synke ned, omslutes jeg af et fuldstændigt mørke.

Når jeg lyser nedefter med min lampe, kan jeg ikke se bunden, der befinder sig på 60 meters dybde, kun et endeløst mørke. Den eneste reference er vores nedstigningslinje, som på dette tidspunkt er blevet afkoblet fra båden.

Vi driver således nu med strømmen i åbent vand.

Jeg holder mig tæt på linjen

og kaster søgelyset omkring mig. I mørket dukker der marine arter op, som jeg aldrig har set før. Mange af disse arter får mig til at tænke på gennemsigtige 3D-væsner fra en James Cameron-film.

"Hvad i alverden er det her?" er en tanke, der ofte kommer tilbage til mig.

Efter 60 minutter bryder vi overfladen. Hvilken oplevelse! Cat havde ret, dette er bestemt en ny dimension af natdykning, som jeg virkelig godt kan lide.

Stop tid

Det er tid til at forlade Romblon. Inden vores krydstogt mod Ticao, stopper vi ved Cobrador Island for at dykke i koraller. North Rock dykkerstedet er præget af en klippe, der rager op af havet. Under overfladen mødes vi af et vidunderligt undervandslandskab fyldt med klippeformationer og en "svøm-igen-nem" dækket af bløde koraller. Vi ser nøgensnegle, anemonefisk og flere nysgerrige skildpadder.

Når vi bryder overfladen, er den helt spejlagtig på havet. Vi er helt alene, ikke en båd så langt øjet

rækker. På klippen ved siden af os yngler en flok fugle i solnedgangen. Da vores jolle nærmer sig for at hente os, hører jeg en velkendt engelsk stemme. "Tag mig ikke op endnu, lad mig bare ligge her og nyde livet lidt." Det er Adam, der tilsyneladende har brug for lidt tid til at fordøje alle indtrykkene.

Vel tilbage på *Solitude One* mødes vi igen af det fantastiske personale, som efter hvert dyk serverer os en kold øl eller et varmt håndklæde. Denne aften har de også serveret drinks og stegte bananer ved jacuzzi'en på

PERDIX·2

THE ULTIMATE DIVE COMPUTER SYSTEM

SHEARWATER

Powerful • Simple • Reliable

Scan to find a dealer near you.

Fantastiske blødkoraller, Bobby's Wall, San Miguel Island, Ticao (ovenfor)

Boblekoralrejer i boblekoral

fordækket. Jeg nyder min drink og kigger ud over havet. Det er sjældent, at jeg har ønsket, at jeg kunne få tiden til at stå stille, men lige nu, på et krydstogt mellem Cobrador Island og Ticao, er livet helt perfekt.

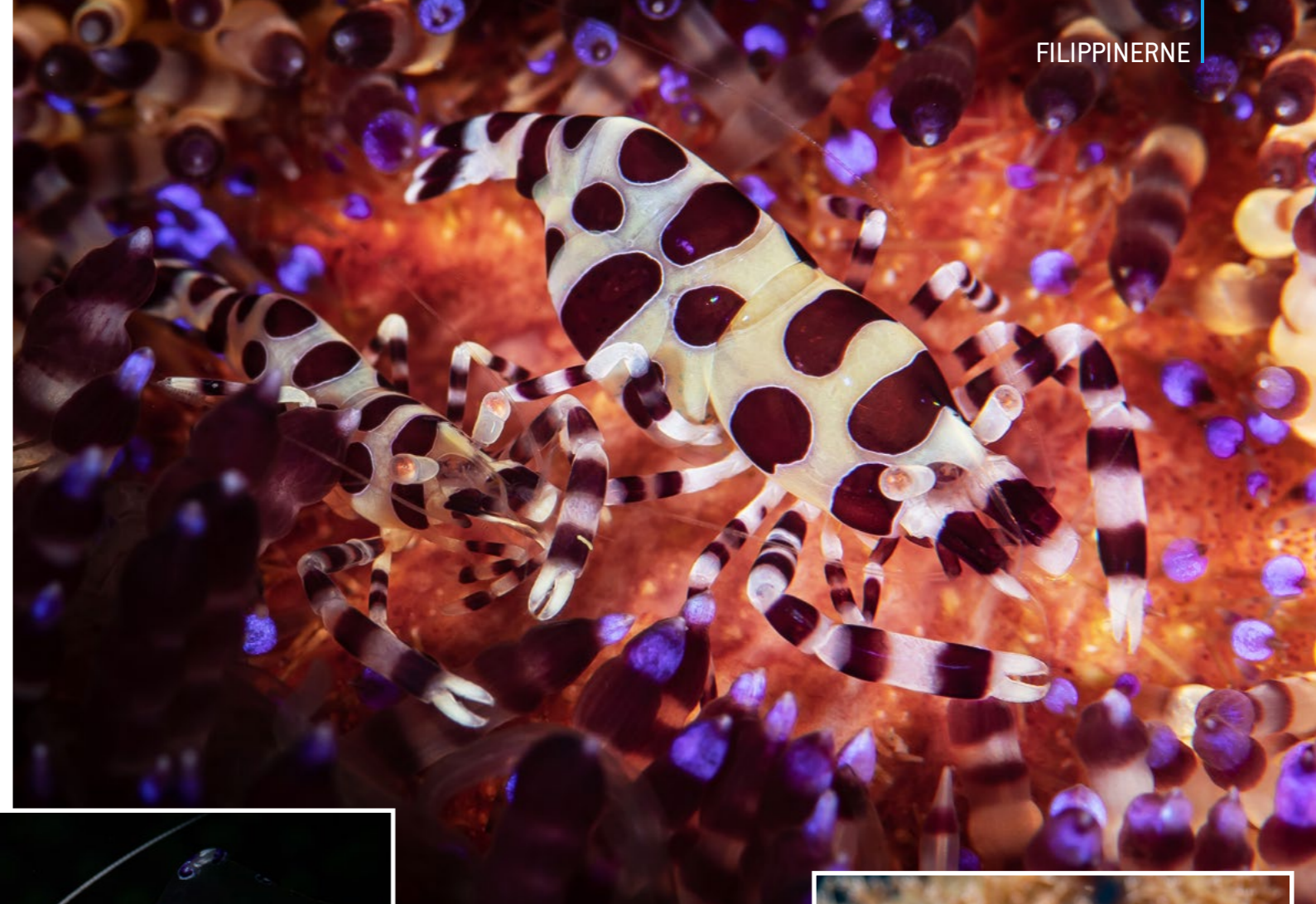
Vi siger ofte, at vi ikke har tid til forskellige ting. Spørgsmålet skulle i stedet være: Hvad vil vi bruge vores tid til?

Bobby's Wall

Dykkerområdet omkring Ticao er stort og uudforsket. Den første dag her tilbringer vi på øen San Miguel, som ligger ved udmundingen af Ticao-passet. Dykkerstedet Bobby's Wall er opkaldt efter den lokale guide fra Ticao, som først fandt stedet.

Under dykkerbriefingen får vi information om, at de ofte ser Coleman rejer her i brand urchins, som er en søpindsvin. Coleman reje er en reje, jeg aldrig har set før.

Når vi først er nede på revet, går der ikke længe, før vi ser mange brand urchins. Jeg gennemgår hver af disse omhyggeligt, men uden held. Efter 50 minutters dykkertid begynder vi opstigningen mod sikkerhedsstoppet. På vej op accepterer jeg min skæbne; der er noget ved mig og Coleman rejer. Vi virker bare ikke kompatible med hinanden.

Coleman rejer er godt gemt i en brand urchin. Den større er hunnen, som kan blive op til 2 cm (over); Spøgelsesreje ved Romblon (til venstre); *Hypselodoris apolegma* nudibranch (højre)

ner, at jeg har begrænset med luft tilbage, men heldigvis har han masser af luft. Vi går ned igen til 18 meters dybde.

Fra et dykkersikkerhedsperspektiv er beslutningen om at gå ned igen måske ikke den klogeste og bestemt ikke noget, jeg anbefaler, men der på klippevæggen, godt gemt blandt de giftige pigge af en brand urchin, ser jeg to Coleman rejer. Den største af dem er hunnen.

Jeg tager et par hurtige billeder og nyder et kort stykke tid, inden vi atter begynder at stige op mod overfladen. Denne

gang med et smil på læben. Jeg gennemfører et ekstra langt sikkerhedsstop og bryder faktisk overfladen med luft tilbage i tanken.

Lille hvalhaj ud for Sogod Bay, Southern Leyte [yderst til venstre]; Reef manta ved Manta Bowl, Ticao [ovenfor og til højre]; Joshua Rambahinarian, en forsker fra Large Marine Vertebrates Research Institute Philippines, holdt foredrag om bord og guidede dyk ved Manta Bowl [til venstre]

Manta Bowl

Ticao Islands mest berømte dykkersted er Manta Bowl. Det er et undervandsplateau mellem 10 og 30 meter dybt. Møder med mantarokker er almindelige her. Præcis hvad der tiltrækker dem til området vides ikke. En stor årsag er nok de altid tilstedeværende havstrømme. De bringer planktonrigt vand fra San Bernardino-strædet. Strømmen

gør det også lettere for mantaerne, når de skal renses. Ved at vende op mod strømmen og svæve, kan rensefisk nemt komme til, uden at mantaen behøver at bevæge sig.

I den forbindelse nød vi godt af have Joshua Rambahinarian, en forsker fra Large Marine Vertebrates Research Institute Philippines om bord. Han hjalp både som

guide under dykkene og holdt foredrag om sit arbejde om aftenen. Et givende og interessant arrangement, som gjorde, at hele vores ophold blev endnu bedre.

Det er ikke let at navigere under overfladen af Manta Bowl. Det er som ét stort plateau med et par klippebuler hist og her. Strømmene var relativt stærke under nogle dyk. For at holde luftforbruget nede brugte vi revkroge, der var fastgjort i bunden, mens vi observerede mantaerne.

Oftest endte vi i positioner,

hvor vi så mantaerne fra siderne. Inden vores sidste dyk her, havde jeg besluttet at prøve at få et billede af en manta fra oven. Mod slutningen af dykket begynder jeg forsigtigt at stige op i vandsøjlen, jeg vil absolut ikke skræmme mantaen væk. Når jeg først er direkte over den og kigger ned i søgeren, indser jeg, hvor store de egentlig er. Jeg skal bevæge mig endnu mere opad for at kunne få hele mantaen med på ét billede. Mens jeg kæmper febrilsk i strømmen, for at få det perfekte billede, kigger jeg misundeligt ned på revmantaen, som knap nok ser ud til at skulle bevæge

sig for at stå imod de stærke strømme.

Frisk frugt og chokoladecake

Livet ombord på *Solitude One* suser af sted i en voldsom fart. Er det mandag eller tirsdag? Hvad betyder det, når fantastisk makrodykning på sunde rev erstattes af storslåede møder med manta-rokker? Meget af tiden går med at komme sig mellem dyk, opladning af kameraer, blitz og nyde den fremragende service ombord. Besætningen gør altid deres yderste for at sikre, at alle har det godt.

Til måltiderne serveres frisk fisk, stegte rejer, grillet kød med mere. Alt sammen i velfungerende buffetstil. Hele festen blev som regel rundet af med lækre desserter, som var en fryd for både øjet og smagsløgene. Min favorit til dessert blev hurtigt en chokoladecake, som mere eller mindre smeltede i munden.

Omkring spisebordene knyttes nye venskaber og dykkerhistorierne veksler langt ud på aftenen. Når det er tid til at kravle i seng, er der ikke noget bedre end at falde i søvn til den dunkende lyd fra dieselmotorerne, velvidende at i morgen vågner vi op til endnu en ny dykkerdestination!

Rævehaj ved Monad Shoal (ovenfor); Korallrevshave med kopkoral, blå havstjerne og sky af anthias (til højre); En aften om bord på liveboardet blev det tordenvejr (øverst til højre). Fra båden sad vi stille og nød lyden af regnen og så lynene danse hen over himlen; Pisk koralrejer på piskkorall (nederste højre indsat); Lille kutling på blød koral (venstre)

Tærskenhaj

Trods en kop friskbrygget kaffe føler jeg mig stadig groggy efter den tidlige reveille klokken 04:45.

”God morgen! Velkommen til Monad Shoal,” siger den lokale dykkerguide fra Malapascua, der netop er ankommet ombord på

Solitude One. Ingen dykkerskole eller liveboard må dykke her uden en lokal guide, som fører tilsyn med dykningen. Reglerne er grundigt forklaret. Ingen blink eller lys, ingen handsker eller klistermærker. Vi må heller ikke passere de linjer/bove, der fungerer som afgrænsning mod rengøringsstationerne.

Monad Shoal er omkring otte kilometer fra Malapascua. Området er unikt ved, at man næsten med sikkerhed for kan se rævehajer. Rævehajen er en stor haj med en robust krop. Den kan være tæt på fem meter lang, og omtrent halvdelen af længden består af den lange halefinne. Dens store øjne er

godt tilpasset til at kunne se bedre i mørke.

Præcis hvorfor disse hajer, som normalt trives på dybt vand, altid vender tilbage til dette plateau vides ikke. Det er dog tydeligvis er en rensestation for dem. Hver dag ved dag gry kommer de svømmende over plateauet for at få rensset deres hud, mund og gæller for parasitter.

Vi forlader *Solitude One* og kører med vores jolle et kort stykke til nedstigningslinjen. Fordelen ved at dykke fra et liveboard er, at vi altid er de første på banen. Dykkercentrene fra Malapascua skal bruge 30-40 minutter for at

komme ud til Monad Shoal med motorbåd.

Når vi bryder overfladen, er solen endnu ikke stået op over horisonten. Der går ti minutter, før vi ser den første haj. Den kommer svømmende ind fra havet og fejer langs kanten af revet. I alt ser vi fire forskellige hajer, men alle på afstand. I slutningen af dykket vil der være mange dykkergrupper i vandet. Når vi bryder overfladen, tæller jeg 18 både, hvilket svarer til omkring 100 dykkere. Der er alt for mange mennesker efter min smag og noget vi tidligere er ble-

vet fuldstændig befriet fra i løbet af turen.

Tæt kontakt

Inden vores sidste dyk ved Monad Shoal ville vi prøve noget nyt. Vi byttede det tidlige morgendyk ud med et eftermiddagsdyk, som ville finde sted efter de lokale dykkere var taget tilbage

til Malapascua.

Når vi bryder overfladen, har vi hele stedet for os selv. Sigtbarheden er bedre, end den var før, og heldigvis er hajerne der stadig. Nu kommer de så tæt på, at man tydeligt kan se, hvordan deres store øjne udspionerer os. Efter 45 minutter begynder vi at gå op mod de mere lavvandede dele. Vi stopper for at se en hvidtip revhaj, der ligger under nogle sten.

Da jeg vender mig om, ser jeg, at Pernilla bliver ved med at blive lidt dybere og kigger ud i det blå. Jeg og et par andre begynder at løbe tør for luft og må gå mod lavere dybder. Da jeg atter kigger ned på Pernilla,

Redeye goby ved Romblon (ovenfor til højre); *Halgerda malesso* nøgensneglepar (øverst i midten); *Phyllodisium* sp. nøgensnegl ved Ghost Wally i Romblon (i midten); Blød koralrevshave med stimer af anthias og kardinalfisk (yderst til venstre)

ser jeg, at resten af gruppen er samlet der. Lige foran dem svømmer en stor rævehaj; de har haft tæt kontakt af højeste grad.

Hajen svømmer ganske roligt frem og tilbage foran dem kun få meter væk. Jeg er desværre for langt væk og har for lidt luft tilbage for at kunne deltage i mødet. Dykkernes glæde bagefter kan dog ikke tages fejl af. Under sikkerhedsstoppet udfører Cat en form for undervandsdans, som får Patrick Swayzes optræden i *Dirty Dancing* til at virke kedelig.

"Jeg havde en god fornemmelse der i slutningen af dykket, jeg havde ikke rigtig lyst til at gå op endnu," siger Pernilla, da hun er kommet vel ombord igen. Hun havde bestemt en pointe; den følelse resulterede i et fantastisk møde og en fantastisk dans!

Napantao Marine Sanctuary

Desværre får alle gode ting en ende, og det samme gør denne rejse. Heldigvis blev det bedste gemt til sidst. De sidste dage tilbringes nede i Sydlige Leyte. Et helt fantastisk og uudnyttet område. Lige da vi skal ombord på vores jolle til vores første dyk her, hører jeg:

"Hvalhaj, hvalhaj, lige under os!"

Der går ikke mange sekunder, før alle dykkerne finder sig i at snorkle i vandet med en ung hvalhaj. En person fra gruppen fridykker ned mod hvalhajen. Vandet er dybt blå. Hvalhajen og dykkeren er smukt indrammet sammen med solens stråler, der brydes i vandet. Jeg værdsætter denne type møde højt; de er helt uventede og på dyrenes egne præmisser.

Vi laver seks helt magiske dyk her nede. Revne er sunde og trives helt op til overfladen. Mængden af fisk i vandet

er nogle steder ufattelig. Igen er andre dykkere iøjnefaldende ved deres fravær, noget der har været et kendetegn for denne tur.

Der er dog et dykkersted her, som altid vil være i mit hjerte, Napantao Reef ud for Panoan Island. Stedet er virkelig fantastisk og fanger mig på en måde, jeg ikke kan forklare. Jeg kan ikke huske, hvornår jeg sidst følte en sådan eufori under et dyk som dette.

På den yderste spids af revet er strømmene virkelig stærke. Jeg forsøger at blive her så længe som muligt for at nyde det smukke rev og de tusindvis af gule revfisk (anthias). Mens de stærke strømme vælter mig rundt i vandet, suser tankerne gennem mit hoved. Jeg ønsker, at alle dykkere på et tidspunkt i deres liv kommer til at opleve sådan et sundt og livligt rev. Efter

et stykke tid holder jeg op med at tage billeder og nyder bare i stedet.

En rejse for livet

13 dage ombord på *Solitude One* er slut. Der er skabt venskaber for livet, og fantastiske oplevelser er blevet delt. Når jeg modellerer båden, er det med stor taknemmelighed, for det vi har kunnet opleve. Dette var virkelig en "en af en slags tur!"

Mattias Sellin er født og opvokset i den nordlige del af Sverige. At være tæt på naturen har altid været en vigtig del af hans liv. Kameraet er altid i hans hænder på hans eventyr. Han er en hyppig bidrager til flere publikationer, og hans passion for havet og vilde dyr er noget, han deler med sin familie.

FAKTA LIVEBOARD I FILIPPINERNE

Geografi: Filippinerne er en øgruppe med mere end 7.100 øer og et samlet areal på cirka 300.000 km². Der er over 6.000 fiskearter og 76 % af alle verdens koralarter her. Et perfekt område at besøge med levende borde.

Befolkning: Omkring 94 millioner indbyggere [Wikipedia]

Sprog: De to officielle sprog er filippinsk og engelsk.

Dykning: Det er muligt at dykke hele året rundt i Filippinerne. Det mest almindelige er såkaldt landbaseret dykning, men for dem, der ønsker at besøge flere dykkerområder, er liveboarding en meget enkel og praktisk måde. Trykkamre er placeret i Manila og Cebu City.

Vejret: Filippinerne har to sæsoner. Den tørre som strækker sig fra december til juni. Den våde sæson fra juli til november. Mellem juli og oktober er det tyfon-sæson i landet. Vi var her i oktober-november og det regnede kun en dag.

Religion: 92% kristne

Tidszone: GMT + 7

Elektricitet: 220 volt. Samme type stikkontakter som i Skandinavien.

Valuta: Filippinsk peso (PHP)

Forsikring: En god rejseforsikring anbefales til al dykning. Det kan især være vigtigt i tilfælde af en levende fødsel, da transportomkostninger til professionel lægehjælp kan være ekstra omkostningskrævende.